

ventninger. Dette vil i intet Tilfælde undgaas. Men der er ingen Tvivl om, at Bestemmelsen om, at den i § 1 omhandlede Ret skulde træde i Kraft fra Lovens Forelæggelse, straks er bleven bekendt i de interesseredes Kreds. Jeg har ogsaa ved at søge Oplysning derom faaet bekræftet, at det f. Eks. her i København er blevet sagt til Folk, der kom og begærede Borgerskab, at et saadant Lovforslag var forelagt. Alle disse Mennesker have altsaa straks faaet den fornødne Besked, og de ere jo i saa Henseende faktisk lige stillede med dem, der vilde indgive Begæring, lige efter at denne Lov havde faaet kongelig Stadfæstelse. Jeg kan ikke se, at der er nogen Anledning til at vedtage nogen af de af det ærede Medlem (under Nr. 1, 2, 3 og 4) opstillede Ændringsforslag, og jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme derimod.

Dernæst har det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) stillet et Ændringsforslag til første Stykke. Jeg skal minde om, at saaledes som Lovens første Stykke her foreligger, er det ganske uforandret den Redaktion, som jeg har modtaget fra Ædruelighedskommissionen med Anmodning om at forelægge den for Rigsdagen. Det er det første Resultat fra Ædruelighedskommissionen efter flere Aars Arbejde, og man maa jo da kunne forvente, at det har været Genstand for omhyggelig Overvejelse i Kommissionen, inden man har overgivet det til Ministeren med Anmodning om at forelægge det for Rigsdagen. Ændringen maa jeg ogsaa anse for overflødig. Saa vidt jeg i den korte Tid har kunnet faa Lejlighed til nærmere at undersøge Forholdet, viser det sig, at man i Praksis regner Rettens Indtræden fra Begæringens Indgaven. Attesterne prøves samtidig med, at Begæringen indgives, og Kendelsen betales straks.

Senere bliver saa Borgerbrevet udfærdiget, og man vil derfor almindeligt kunne regne, at Retten er erhvervet fra Begæringens Indgivelse. Saaledes ere de Meddelelser, som jeg i Dag ved at forhøre mig hos Københavns Magistrat har modtaget fra det paagældende Kontor, og jeg ser — ogsaa under Hensyn hertil — ingen Grund til at vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag og skal derfor ligeledes anbefale det høje Ting at stemme mod det.

Kvist: Efter de Udtalelser, vi nu hørte af den højtærede Indenrigsminister, kan jeg kort anbefale, at vi stemme mod de Ændringsforslag, der ere stillede af de

to ærede Forslagsstillere. Efter de Oplysninger, den ærede Indenrigsminister gav, maa det nærmest antages at være en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har foreslaaet sin Ændring. Jeg synes ikke, man kan opfatte det paa anden Maade. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds fremkom med en Udtalelse, der lød paa, at Koncipisten havde været mindre heldig. Jeg synes, det er en noget ubetænksom Udtalelse af det ærede Medlem, naar han selv som Overretssagfører sidder som Formand i Kommissionen, der har fremsat Forslaget. Jeg tror ikke, at vi Medlemmer af Kommissionen have Lov til at fralægge os Ansvaret og lægge det over paa den Mand, det ærede Medlem sigtede til. Jeg mener, at hele Kommissionen har sit Ansvar for Forslagets Indhold. Jeg troede ogsaa, at naar der foruden den Mand, der har konciperet Forslaget, sidder baade en Overretssagfører og en Borgmester i en af vore større Købstæder som Medlemmer af Kommissionen, var Forslaget ogsaa i juridisk Henseende saaledes overvejet, at Medlemmerne af Ædruelighedskommissionen ikke behøvede at stille Ændringsforslag til dette Forslag. Der er efter min Mening ingen Grund til at vedtage Ændringsforslaget, navnlig efter at vi af den ærede Minister have hørt, at han har haft Lejlighed til at forhøre sig om Forholdene hos Københavns Magistrat. Efter den Erklæring, den ærede Minister der har faaet, kan jeg ikke se rettere, end at det ærede Medlems Ændringsforslag er helt overflødig. Jeg anbefaler derfor, at man stemmer mod Ændringsforslaget og vedtager Forslaget, som det her foreligger.

Birck: Den højtærede Minister siger, at Forslaget, ogsaa naar min Ændring bliver vedtagen, vil træde i Kraft pludseligt. Ja, selvfølgelig vil det det. Men det er heller ikke det, jeg har rettet min Anke mod. Min Anke har været, at der i Lovforslaget, der maaske træder i Kraft den 13. April, kommer til at staa, at Loven faktisk træder i Kraft fra den 26. Februar. Det er i sig selv et betænkeligt Præcedens. Som jeg nødig ønsker fastslaaet i denne Lov. Imidlertid synes der jo ikke at kunne dannes noget Flertal for denne Ændring, bl. a. fordi de Herrer Socialdemokrater hellere ville stemme for deres nære Vens mindre principrigtige Forslag end for min mere principrigtige Ændring. Jeg skal derfor bede mine Meningsfæller ikke at tage saa smaa Hensyn, og idet jeg